

4 Ιουνίου, 1992

[Α ΛΟΪΖΟΥ, Π]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ,

Αιτητής,

v

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 241/91).

-
- 5 Διοικητική Πράξη — Εκτελεστή — Η μόνη προσβλητή με προσφυγή, βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Βεβαιωτικές πράξεις προηγουμένων εκτελεστών πράξεων δεν είναι εκτελεστές — Αν η επανεξέταση συνιστά νέα έρευνα, βάσει νέων στοιχείων, η απόφαση είναι εκτελεστή
- 10 Ο περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμος, Κεφ. 105 — Κήρυξη αλλοδαπής συζύγου Κυπρίου ως απαγορευμένης μετανάστευσης και τοποθέτησή της στο stop-list — Άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων — Προϋποθέτει την ύπαρξη οικογενειακής ζωής από νόμιμο και γνήσιο γάμο — Δεν επιβάλλεται γενική υποχρέωση στα κράτη να δέχονται τους αλλοδαπούς συζύγους των υπηκόων τους για εγκατάσταση — Διακριτική ευχέρεια των
- 15 αρμοδίων αρχών είναι πολύ ευρεία και το Δικαστήριο, εκτός αν αποδειχθεί πλάνη περί τα πράγματα ή έλλειψη αιτιολογίας, δεν επεμβαίνει.
- 20 Η σύζυγος του αιτητή, που ήταν αλλοδαπή, είχε τεθεί στο stop - list, τόσο στις 29/5/90 όσο και στις 5/9/90 συμπληρωματικά, αναφορικά με δεύτερο διαβατήριο που είχε. Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του την απόφαση του Λειτουργού Μεταναστεύσεως, ημερομηνίας 14/1/91, με την οποία πληροφορείτο ο αιτητής ότι, το αίτημά του για να διαγραφεί η
- 25 σύζυγός του από το stop-list δεν μπορούσε να γίνει δεκτό. Με

μεταγενέστερη επιστολή του Λειτουργού Μεταναστεύσεως πληροφορήθηκε πως, η τοποθέτηση της συζύγου του στο stop-list είχε γίνει για λόγους δημοσίου συμφέροντος.

Ο αιτητής ισχυρίστηκε πως η απόφαση των καθ' ων η αίτηση ήταν παράνομη και αντισυνταγματική, γιατί παρέβαινε το Άρθρο 22 του Συντάγματος, που διασφαλίζει το δικαίωμα σύναψης γάμου και ίδρυσης οικογένειας, καθώς και το Άρθρο 12 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. 5 10

Οι καθ' ων η αίτηση πρόβαλαν προδικαστική ένσταση ότι, η προσβληθείσα απόφαση ήταν επιβεβαιωτική προγενέστερης εκτελεστής διοικητικής πράξης, δηλαδή της κήρυξης της συζύγου του αιτητή ως απαγορευμένης μετανάστριας και η συμπεριληψή της στο stop-list. 15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι: 20

1. Κατά την υποβολή του αιτήματος του αιτητή με την επιστολή του δικηγόρου του, ημερομηνίας 23 Ιανουαρίου 1990, όπως επιτραπεί στη σύζυγό του η είσοδος της στην Κύπρο, δεν υποβλήθηκαν οποιαδήποτε νέα στοιχεία ενώπιον της αρμόδιας Αρχής, ώστε η επανεξέταση να συνιστά νέα έρευνα και η προσβαλλόμενη απόφαση να είναι εκτελεστή. 25

Συνεπώς, καταλήγω στο συμπεράσματα ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι βεβαιωτική της απόφασης της αρμόδιας αρχής να περιλάβει το όνομα της συζύγου του αιτητή στο stop-list, η οποία δεν είχε προσβληθεί ούτε από τον αιτητή, ο οποίος είχε έννομο συμφέρον, από τότε που έγινε, να προσβάλει την απόφαση αυτή, ούτε από τη σύζυγό του. 30 35

Για το λόγο αυτό η προσφυγή απορρίπτεται ως μη στρεφόμενη εναντίον πράξης εκτελεστής και σαν εκπρόθεσμη, μια και πέρασαν οι εβδομηνταπέντε μέρες που προβλέπει το Άρθρο 146.3 του Συντάγματος. 40

Ανεξάρτητα όμως με το πιο πάνω αποτέλεσμα θα ασχοληθώ και με την ουσία της προσφυγής.

Η άδεια προσωρινής παραμονής στην Κύπρο αλλοδαπού

5 επισκέπτη χορηγείται ή ανανεώνεται, βάσει των σχετικών νόμων και κανονισμών, σύμφωνα με τη διακριτική ευχέρεια του Λειτουργού Μεταναστεύσεως, η οποία είναι μεν ευρεία, αλλά πρέπει να εξασκείται με τέτοιο τρόπο ώστε να μη παραβιάζονται δικαιώματα αλλοδαπού, τα οποία έχει από το Σύνταγμα και από Διεθνείς Συμβάσεις.

10 Το σχετικό με το σεβαστό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής άρθρο της Ευρωπαϊκής Σύμβασης, για την Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, είναι το Άρθρο 8, το οποίο είναι ταυτόσημο με το Άρθρο 15 του δικού μας Συντάγματος. Το Άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης έχει εξεταστεί επανειλημμένα από την

15 Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και ερμηνευθεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

20 Σύμφωνα με την ερμηνεία που δόθηκε στο Άρθρο 8 της Σύμβασης, από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, (βλέπε υπόθεση **Abdulamiz Cabales and Balkandali** απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ημερομηνίας 25 Μαΐου 1985, Series A No. 94 σελ. 32 παραγράφοι 62, 68), αυτό (το Άρθρο 8) "προϋποθέτει την ύπαρξη οικογενειακής ζωής και

25 τουλάχιστο περιλαμβάνει τη σχέση που πηγάζει από ένα νόμιμο και γνήσιο γάμο, έστω και αν δεν έχει ακόμη πλήρως εγκαθιδρυθεί οικογενειακή ζωή. Περαιτέρω, η υποχρέωση ενός Κράτους να δεχθεί στο έδαφος του συγγενείς εγκατεστημένων μεταναστών διαφέρει ανάλογα

30 με τα περιστατικά της κάθε υπόθεσης. Το Άρθρο 8 δεν επιβάλλει γενική υποχρέωση, πάνω στα Κράτη, να σεβαστούν την επιλογή για διαμονή παντρεμένων ζευγαριών ή να δεχθούν τον "μη υπήκοο" σύζυγο για

35 εγκατάσταση στο ενδιαφερόμενο Κράτος.

40 Η διακριτική ευχέρεια των αρμοδίων αρχών να αρνηθούν την είσοδο αλλοδαπών είναι αρκετά ευρεία και εφόσον ασκείται καλόπιστα, χωρίς πλάνη περί τα πράγματα και είναι δεόντως αιτιολογημένη, το Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει.

Αφού έλαβα υπόψη τις αρχές που καθιερώθηκαν από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και τις αρχές που διέπουν την άσκηση της σχετικής διακριτικής

ευχέρειας των καθ' ων η αίτηση, μαζί με τους λόγους που οδήγησαν στην επίδικη απόφαση, κρίνω πως η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή, με βάση το ενώπιον των καθ' ων η αίτηση υλικό και δεν υπάρχει περιθώριο επέμβασης. Περαιτέρω, κρίνω ότι δεν υπάρχει παραβίαση οποιοδήποτε συνταγματικού δικαιώματος του αιτητή ή άλλου δικαιώματος κάτω από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση, γιατί η αλλοδαπή εισήλθε στην Κύπρο παράνομα και με άλλο διαβατήριο και άλλο όνομα, και ο γάμος θεωρήθηκε, για τους σκοπούς άδειας παραμονής, ως εικονικός. Κάτω από τέτοιες συνθήκες η άρνηση άδειας δεν ήταν δυσανάλογη προς τον επιδιωκόμενο σκοπό της αποθάρρυνσης της σύναψης εικονικών γάμων, ως μέσου εξασφάλισης άδειας παραμονής στην Κύπρο.

Περαιτέρω, στην προκειμένη περίπτωση δεν έχει προβληθεί οποιοσδήποτε ισχυρισμός ότι, η οικογενειακή ζωή του αιτητή με την αλλοδαπή σύζυγό του δεν είναι δυνατό να συνεχιστεί και να διατηρηθεί οποιαδήποτε αλλού, εκτός της Κύπρου, και για το λόγο αυτό έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι ισχυρισμοί του αιτητή δεν μπορούν να επιτύχουν και η προσφυγή του θα έπρεπε να απορριφθεί και για το λόγο αυτό.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα 25

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Balalas and Another v. Republic (1988) 3(C) C.L.R. 2127 30

Μογο και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 1975

Cabales and Balkandali, Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, ημερ. 25/5/85, Series, A No. 94 σελ. 32 35

Moustaquim v. Belgium, Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, Series A, No. 193, σελ. 19

Beldjoudi v. France (Case no. 55/1990/246/317) 40

Karaliotas v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1701

Amanda Marga Ltd v. Republic (1985) 3 C.L.R. 2583

Προσφυγή

- Προσφυγή που προσβάλλει την απόφαση του καθ' ου η αίτηση 2 να απορρίψει αίτημα του αιτητή για να επιτραπεί η είσοδος στην Κύπρο στην αλλοδαπή σύζυγό του Norz Shahata Goma Mabrok, Αιγυπτίας υπηκόου.

Χρ. Πουργουρίδης, για τον αιτητή.

- 10 *Μ. Τσαγγαρίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας για τους καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

- 15 Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτητής με την παρούσα προσφυγή προσβάλλει την απόφαση του καθ' ου η αίτηση 2, Λειτουργού Μεταναστεύσεως, να απορρίψει αίτημά του για να επιτραπεί η είσοδος στην Κύπρο στην αλλοδαπή σύζυγό του Norz Shahata Goma Mabrok, Αιγυπτίας υπηκόου.

- Ο αιτητής είναι Κύπριος υπήκοος ηλικίας 66 χρόνων, επαγγέλεται το λιμενεργάτη και διαμένει από χρόνια στη Λεμεσό. Κατά το 1984 γνωρίστηκε με την πιο πάνω 25 αλλοδαπή κάτοχο του Αιγυπτιακού διαβατηρίου με αριθμό 0764259, που γεννήθηκε στην Αίγυπτο στις 18 Φεβρουαρίου 1952 και είναι Μωαμεθανή στο θρήσκευμα. Η εν λόγω Αιγυπτία είναι διαζευγμένη και πηγαινοερχόταν στην Κύπρο από το 1984 σαν 30 επισκέπτρια και προηγούμενα, κατά τα έτη 1977-1978, είχε εργαστεί σαν καλλιτέχνιδα σε διάφορα καμπαρέ της Κύπρου. Στις 9 Δεκεμβρίου 1988 υπέβαλε αίτηση για να της χορηγηθεί προσωρινή άδεια παραμονής στην Κύπρο, με την ιδιότητα της επισκέπτριας, γιατί όπως ανέφερε 35 σκόπευε να παραμείνει στην Κύπρο και να παντρευτεί τον αιτητή (Τεκμήριο "Α").

- Ο Αρχηγός της Αστυνομίας, διά του Διοικητή Υπηρεσίας Αλλοδαπών της Αστυνομίας, με σημείωμά του, 40 ημερομηνίας 23 Δεκεμβρίου 1989, προς το Λειτουργό Μεταναστεύσεως, τον πληροφόρησε ότι δεν συστήνει την πιο πάνω αίτηση, επειδή ο προτιθέμενος γάμος της με τον

αιτητή "Είναι γάμος ευκαιρίας." Στο μεταξύ, σε μια προσπάθεια να αποτραπεί η τέλεση του πιο πάνω γάμου, ο Αστυνομικός Διευθυντής Λεμεσού, με επιστολή του, ημερομηνίας 14 Δεκεμβρίου 1989, προς το Δήμαρχο Λεμεσού, είχε εισηγηθεί σ' αυτόν τη μη τέλεση του γάμου του αιτητή με την αλλοδαπή, επειδή θεωρήθηκε ότι επρόκειτο για γάμο ευκαιρίας (Τεκμήριο "Γ"). 5

Ο Λειτουργός Μεταναστεύσεως με επιστολή του, ημερομηνίας 29 Ιανουαρίου 1990, πληροφόρησε την αλλοδαπή ότι η πιο πάνω αίτησή της δεν εγκρίνεται και την καλούσε να κάμει τις αναγκαίες διευθετήσεις για άμεση αναχώρηση από την Κύπρο (Τεκμήριο "Δ"). 10

Το Δημαρχείο Λεμεσού, παρά τις αντίθετες συστάσεις του Αστυνομικού Διευθυντή Λεμεσού, προχώρησε και τέλεσε στις 21 Φεβρουαρίου 1990, πολιτικό γάμο μεταξύ του αιτητή και της αλλοδαπής. 15

Στις 27 Φεβρουαρίου 1990, ο δικηγόρος της αλλοδαπής, με επιστολή του προς το Λειτουργό Μεταναστεύσεως, ζήτησε να επιτραπεί η είσοδος στην Κύπρο στην πελάτιδά του, επειδή αυτή συνήψε γάμο μετά Κυπρίου υπηκόου και ανέφερε ότι η άρνηση του Λειτουργού Μεταναστεύσεως να της επιτρέψει την είσοδο στην Κύπρο, με το αιτιολογικό ότι αυτή συνήψε γάμο ευκαιρίας, είναι παράνομη και αντισυνταγματική και αναφέρθηκε στο Άρθρο 22 του Συντάγματος, το οποίο διασφαλίζει σε όλους το δικαίωμα σύναψης γάμου και ίδρυσης οικογένειας, λέγοντας ότι είχε ρητές οδηγίες να προσβάλει ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου οποιαδήποτε αρνητική απόφαση ή απόφαση απέλασης της πελάτιδός του και ζητούσε να δοθεί η σχετική ικανοποιητική ειδοποίηση για να μπορέσει να φέρει το όλο θέμα ενώπιον του Δικαστηρίου. (Τεκμήριο "ΣΤ"). 20
25
30
35

Η αλλοδαπή αναχώρησε από την Κύπρο στις 20 Απριλίου 1990, οικειοθελώς, και το όνομά της τοποθετήθηκε στο stop-list στις 29 Μαΐου 1990. Παρά το γεγονός ότι βρισκόταν στο stop-list, επανήλθε στην Κύπρο στις 27 Αυγούστου 1990, και εξασφάλισε άδεια εισόδου και παραμονής στην Κύπρο, με ψευδείς ουσιαστικά παραστάσεις, παρουσιάζοντας άλλο 40

- διαβατήριο με διαφορετικό αριθμό και με άλλο ονοματεπώνυμο, ως Mabrouk Nawrz Shehata Goma. Όπως φαίνεται δε από το Τεκμήριο Η, ζητείτο από το Διοικητή Υπηρεσίας Αλλοδαπών και Υπηρεσίας
- 5 Μεταναστεύσεως, που ενεργούσε από μέρους του, την έκδοση, από το Λειτουργό Μεταναστεύσεως, πάραυτα των σχετικών διαταγμάτων για την απέλασή της.

- Στις 31 Αυγούστου 1990, εκδόθηκαν διατάγματα
- 10 κράτησης και απέλασης της αλλοδαπής από την Κύπρο (Τεκμήρια "Θ" και "Ι" αντίστοιχα), η οποία συνελήφθη και απελάθηκε από την Κύπρο την 3 Σεπτεμβρίου 1990, με προορισμό την Αίγυπτο.

- 15 Η Υπηρεσία Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως της Αστυνομίας, με συμπληρωματικό μήνυμά της, ημερομηνίας 5 Σεπτεμβρίου 1990, πληροφόρησε όλα τα Κλιμάκια Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως, της
- 20 και ότι απελάθηκε από την Κύπρο, και ως αποτέλεσμα της απέλασης αυτής κατέστη απαγορευμένη μετανάστιδα (Τεκμήριο "Κ").

- Ο δικηγόρος του αιτητή με επιστολή του προς τον
- 25 Υπουργό Εσωτερικών, ημερομηνίας 12 Οκτωβρίου 1990, ζήτησε την παρέμβασή του για την αφαίρεση του ονόματος της αλλοδαπής συζύγου του Norz Shahata Goma Mabrok από τον κατάλογο απαγορευμένων μεταναστών (stop-list), που δείχνει ότι, ο αιτητής γνώριζε από τότε τα της
- 30 σύλληψης και της απέλασής της και ότι, οι λόγοι για τους οποίους έμεινε αυτή ήταν ότι η Αστυνομία είχε τη γνώμη ότι επρόκειτο για γάμο ευκαιρίας και έτσι έβαλε το όνομά της στο stop-list. Η επιστολή αυτή παραπέμφθηκε στο
- 35 Λειτουργό Μεταναστεύσεως, με οδηγίες για εξέταση, ο οποίος με επιστολή του προς το δικηγόρο του αιτητή, ημερομηνίας 14 Ιανουαρίου 1991, τον πληροφόρησε ότι το πιο πάνω αίτημα, εκ μέρους του πελάτη του, εξετάστηκε πολύ προσεκτικά, αλλά δεν εγκρίθηκε (Τεκμήριο "Μ").

- 40 Εναντίον της απόφασης αυτής καταχωρήθηκε στις 4 Μαρτίου 1991, η παρούσα προσφυγή.

Ο δικηγόρος του αιτητή, ενόψει της πιο πάνω

επιστολής του Λειτουργού Μεταναστεύσεως, με ημερομηνία 23 Ιανουαρίου 1991, ζήτησε να πληροφορηθεί τους λόγους που η αλλοδαπή σύζυγος του πελάτη του βρισκόταν στο stop-list (Τεκμήριο "Ξ").

5

Ο Λειτουργός Μεταναστεύσεως με επιστολή του ημερομηνίας 27 Φεβρουαρίου 1991, πληροφόρησε το δικηγόρο του αιτητή ότι, το αίτημα του πελάτη του εξετάστηκε προσεκτικά, αλλά δεν κατέστη δυνατό να εγκριθεί και τον πληροφόρησε ότι, η αλλοδαπή τοποθετήθηκε στο stop-list για λόγους δημόσιου συμφέροντος (Τεκμήριο "Ο").

10

Είναι ο ισχυρισμός του αιτητή ότι, η επίδικη απόφαση είναι αντίθετη προς το Άρθρο 22 του Συντάγματος και το άρθρο 12 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης, για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που διασφαλίζουν το δικαίωμα της σύναψης γάμου και δημιουργίας οικογένειας και το οποίο δεν μπορεί να υπαχθεί σε οποιουδήποτε περιορισμούς, εκτός από εκείνους που προνοεί το Σύνταγμα. Στην προκειμένη περίπτωση σύμφωνα με το Άρθρο 22.2(β) του Συντάγματος, οι μόνοι περιορισμοί που δύνανται να επιβληθούν αφορούν "εις την ηλικίαν, την υγείαν, τον βαθμό συγγενείας και την απαγόρευσιν της πολυγαμίας."

15

20

25

Η θέση του αιτητή είναι ότι, η περίπτωση του δεν εμπίπτει σε οποιοδήποτε από τους πιο πάνω επιτρεπόμενους περιορισμούς.

30

Εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση προβλήθηκε προδικαστική ένσταση ότι, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι επιβεβαιωτική προγενέστερης εκτελεστής διοικητικής πράξης, δηλαδή της κήρυξης της αλλοδαπής ως απαγορευμένης μετανάστριας και η συμπερίληψή της στο stop-list, που καθίστατο έτσι πρόσωπο ανεπιθύμητο για την Κυπριακή Δημοκρατία.

35

Απ' ό,τι φαίνεται, από τα γεγονότα που είναι ενώπιον του Δικαστηρίου το όνομα της συζύγου του αιτητή είχε περιληφθεί για πρώτη φορά στο stop-list κατά την 29 Μαΐου 1990, και στις 5 Σεπτεμβρίου 1990 δόθηκαν οδηγίες να περιληφθεί και το νέο όνομα που

40

χρησιμοποιούσε.

5 Η περίληψη της συζύγου του αιτητή στον κατάλογο των απαγορευμένων μεταναστών, όπως πιο πάνω, δεν προσβλήθηκε, ούτε από τον αιτητή, ο οποίος γνώριζε για την απέλαση από τότε που έγινε, ούτε από τη σύζυγό του, μέσα στην καθορισμένη προθεσμία των εβδομήντα-πέντε ημερών από τη σχετική απόφαση. Κατά την υποβολή του αιτήματος του αιτητή, με την επιστολή του δικηγόρου του, 10 ημερομηνίας 23 Ιανουαρίου 1990, όπως επιτραπεί στη σύζυγό του η είσοδος της στην Κύπρο, δεν υποβλήθησαν οποιαδήποτε νέα στοιχεία ενώπιον της αρμοδίας Αρχής ώστε η επανεξέταση να συνιστά νέα έρευνα και η προσβαλλόμενη απόφαση να είναι εκτελεστή.

15 Συνεπώς, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι βεβαιωτική της απόφασης της αρμοδίας αρχής να περιλάβει το όνομα της συζύγου του αιτητή στο stop-list, η οποία, όπως αναφέρθηκε πιο 20 πάνω, δεν είχε προσβληθεί ούτε από τον αιτητή, ο οποίος είχε έννομο συμφέρον, από τότε που έγινε, να προσβάλει την απόφαση αυτή, ούτε από τη σύζυγό του. (Βλέπε *Balalas and Another v. The Republic*, R.A. 752, ημερομηνίας 18 Νοεμβρίου 1988.)

25 Για το λόγο αυτό η προσφυγή απορρίπτεται, ως μη στρεφόμενη εναντίον πράξης εκτελεστής, και σαν εκπρόθεσμη, μια και πέρασαν οι εβδομηνταπέντε μέρες που προβλέπει το Άρθρο 146.3 του Συντάγματος.

30 Ανεξάρτητα όμως με το πιο πάνω αποτέλεσμα, θα ασχοληθώ και με την ουσία της προσφυγής.

35 Η άδεια προσωρινής παραμονής στην Κύπρο αλλοδαπού επισκέπτη χορηγείται ή ανανεώνεται βάσει των σχετικών νόμων και κανονισμών, σύμφωνα με τη διακριτική ευχέρεια του Λειτουργού Μεταναστεύσεως, η οποία είναι μεν ευρεία, αλλά πρέπει να εξασκείται με τέτοιο τρόπο ώστε να μη παραβιάζονται δικαιώματα 40 αλλοδαπού, τα οποία έχει από το Σύνταγμα και από Διεθνείς Συμβάσεις. (Βλέπε *Sydney Alfred Moyo v. Της Δημοκρατίας*, προσφυγή αρ. 311/88, απόφαση ημερομηνίας 11 Ιουνίου 1990).

Στην υπόθεση *Balalas* (πιο πάνω), αποφασίστηκε από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου ότι, η άρνηση των αρχών να επιτρέψουν την παραμονή στην Κύπρο του αλλοδαπού συζύγου της αιτήτριας δεν αποτελούσε επέμβαση στο συνταγματικό δικαίωμα για ιδιωτική και οικογενειακή ζωή, που διασφαλίζεται με το Άρθρο 15 του Συντάγματος, γιατί η οικογένεια μπορούσε να διατηρηθεί και εκτός της Δημοκρατίας της Κύπρου. Αναφέρονται τα εξής σχετικά:

"The matter therefore that needs to be inquired into, in relation to the facts of the present case, is whether the family unit could not be preserved by establishing the family's residence in the country to which the expelled member resides, or from which he seeks admission. If the family unit could be so preserved, then the State cannot be held as having interfered with the right to respect for family life. Such a limitation on the notion of interference is necessary otherwise the expulsion or refusal of admission whether family life was established, would be prohibited."

Το σχετικό με το σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής άρθρο της Ευρωπαϊκής Σύμβασης, για την Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, είναι το άρθρο 8, το οποίο είναι ταυτόσημο με το άρθρο 15 του δικού μας Συντάγματος. Το άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης έχει εξεταστεί επανειλημμένα από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και ερμηνευθεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Σύμφωνα με την ερμηνεία που δόθηκε στο άρθρο 8 της Σύμβασης από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, (βλέπε υπόθεση *Abdulamiz Cabales and Balkandali* απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ημερομηνίας 25 Μαΐου 1985, Series A No.94 σελ. 32 παραγράφοι 62, 68), αυτό (το άρθρο 8) "προϋποθέτει την ύπαρξη οικογενειακής ζωής και τουλάχιστο περιλαμβάνει τη σχέση που πηγάζει από ένα νόμιμο και γνήσιο γάμο, έστω και αν δεν έχει ακόμη πλήρως εγκαθιδρυθεί οικογενειακή ζωή. Περαιτέρω, η υποχρέωση ενός Κράτους να δεχθεί στο έδαφός του

συγγενείς εγκατεστημένων μεταναστών διαφέρει, ανάλογα με τα περιστατικά της κάθε υπόθεσης. Το άρθρο 8 δεν επιβάλλει γενική υποχρέωση πάνω στα Κράτη να σεβασθούν την επιλογή για διαμονή παντρεμένων ζευγαριών ή να δεχθούν τον "μή υπήκοο" σύζυγο για εγκατάσταση στο ενδιαφερόμενο Κράτος.

Το σχετικό απόσπασμα στα αγγλικά έχει ως εξής:

10 "Article 8 (Art. 8) of the Convention presupposes the
existence of family life and at least includes the relations-
15 hip that arises from a lawful and genuine marriage even if
a family life has not yet been fully established. However,
the State's obligation to admit to its territory relatives of
settled immigrants will vary according to the circumstan-
ces of the case. The Court held that Article 8 (Art. 8) does
not impose a general obligation on States to respect the
choice of residence of a married couple or to accept the
20 nonnational spouse for settlement in the State concerned
(Eur. Court H.R., Abdulaziz, Cabales and Balkandali
judgment of 25 May 1985, Series A no. 94, p. 32 paras.
62 and 68)."

25 Στην υπόθεση *Abdulamiz* (πιο πάνω), το Ευρωπαϊκό
Δικαστήριο, αφού έλαβε υπόψη του ότι πρωταρχικός
σκοπός του γάμου ήταν για να διευκολύνει την είσοδο του
συζύγου στο Ηνωμένο Βασίλειο, απέρριψε την αίτηση.

30 Αναφορά μπορεί να γίνει και στην πρόσφατη απόφαση
του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου *Moustaquim v. Belgium*
Series A, No. 193, σελ. 19, παράγραφο 43, στην οποία
λέχθηκαν τα πιο κάτω:

35 "43. The Court does not in any way underestimate the
Contracting States' concern to maintain public order, in
particular in exercising their right, as a matter of well-
established international law and subject to their treaty
obligations, to control the entry, residence and expulsion
of aliens (see the Abdulaziz, Cabales and Balkandali judg-
40 ment of 28 May 1985, Series A no. 94, p. 34 paragraph
67, and the Berrehab judgment of 21 June 1988, Series A
no. 138, pp. 15-16, paragraphs 28-29).

However, in case where the relevant decisions would constitute an interference with the rights protected by paragraph 1 of Article 8, they must be shown to be 'necessary in a democratic society', that is to say justified by a pressing social need and, in particular, proportionate to the legitimate aim pursued." 5

Επίσης αναφορά μπορεί να γίνει στην υπόθεση *Beldjoudi v. France* (Case no. 55/1990/246/317). 10

Στην κρινόμενη αίτηση οι καθ' ων η αίτηση, για τους πιο κάτω λόγους, κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι ο γάμος της αιτήτριας ήταν γάμος ευκαιρίας και απώτερος σκοπός της ήταν η εξασφάλιση παραμονής στην Κύπρο: 15

"(α) η αλλοδαπή ήτο πρώην καλλιτέχνιδα και κατά τη διάρκεια της παραμονής της στην Κύπρο επέδειξε ανήθικη διαγωγή. 20

(β) ο αιτητής γνώρισε την αλλοδαπή μέσω αγοραίου έρωτα και κανένα συναίσθημα δεν τους συνδέει, 25

(γ) ούτε ο Αιτητής ούτε η αλλοδαπή γνωρίζουν τη γλώσσα εκάτερου και έτσι συνεννοούνται μόνο με νοήματα, 30

(δ) η αλλοδαπή είναι Μουσουλμάνα στο θρήσκευμα, διαζευγμένη και αμόρφωτη, 35

(ε) ο Αιτητής είναι επίσης αμόρφωτος συνταξιούχος λιμενεργάτης, 40

(στ) ο Αιτητής διαθέτει περιουσία εκ £50,000 και σκοπός της αλλοδαπής είναι όπως, διά του γάμου με αυτόν, οικειοποιηθεί τα εν λόγω χρήματα, 45

(ζ) Ο Αιτητής είναι κατά 27 χρόνια μεγαλύτερος της αλλοδαπής."

Η επίδικη απόφαση έχει ληφθεί με βάση τις πρόνοιες του περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμου, Κεφ. 105. Σύμφωνα με τη Νομολογία, (βλέπε *Karaliotas v. The* 40

Republic (1987) 3 C.L.R. 1701, και *Amanda Marga Ltd., v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 2583), η διακριτική ευχέρεια των αρμοδίων αρχών να αρνηθούν την είσοδο αλλοδαπών είναι αρκετά ευρεία και εφόσον ασκείται
5 καλόπιστα χωρίς πλάνη περί τα πράγματα, και είναι δεόντως αιτιολογημένη, το Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει.

Αφού έλαβα υπόψη τις αρχές που καθιερώθηκαν από
10 το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και τις αρχές που διέπουν την άσκηση της σχετικής διακριτικής ευχέρειας των καθ' ων η αίτηση, μαζί με τους λόγους που οδήγησαν στην επίδικη απόφαση, κρίνω πως η
15 επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή, με βάση το ενώπιον των καθ' ων η αίτηση υλικό, και δεν υπάρχει περιθώριο επέμβασης. Περαιτέρω κρίνω ότι, δεν υπάρχει παραβίαση οποιουδήποτε συνταγματικού δικαιώματος του αιτητή ή άλλου δικαιώματος κάτω από την
20 Ευρωπαϊκή Σύμβαση, γιατί η αλλοδαπή εισήλθε στην Κύπρο παράνομα και με άλλο διαβατήριο και άλλο όνομα, και ο γάμος θεωρήθηκε, για τους σκοπούς άδειας παραμονής, ως εικονικός. Κάτω από τέτοιες συνθήκες η
25 άρνηση άδειας δεν ήταν δυσανάλογη προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, της αποθάρρυνσης της σύναψης εικονικών γάμων ως μέσου εξασφάλισης άδειας παραμονής στην Κύπρο.

Περαιτέρω, στην προκειμένη περίπτωση δεν έχει
30 προβληθεί οποιοσδήποτε ισχυρισμός ότι η οικογενειακή ζωή του αιτητή με την αλλοδαπή σύζυγό του δεν είναι δυνατό να συνεχιστεί και να διατηρηθεί οπουδήποτε
αλλού, εκτός της Κύπρου και για το λόγο αυτό έχω καταλήξει στο συμ-πέραςμα ότι, οι ισχυρισμοί του αιτητή
35 δεν μπορούν να επιτύχουν και η προσφυγή του θα έπρεπε να απορριφθεί και για το λόγο αυτό.

Όπως έχει ήδη λεχθεί η προσφυγή αποτυγχάνει ως
40 καταχωρηθείσα εκπρόθεσμα και απορρίπτεται. Δεν γίνεται διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.